

STICHTING JACOB CAMPO WEYERMAN – VERSLAG EXPEDITIEVERGADERING MAASTRICHT

Datum: 6 september 2014

Aanwezig: 30 belangstellenden, van wie 6 van de Zuidelijke Afdeling van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde

Ontvangst door Lou Spronck in het Centre Céramique, met koffie en vlaai.

Rondleiding door het gebouw en **voordracht door Emile Ramakers over de geschiedenis van de Stadsbibliotheek**, oorspronkelijk in het Stadhuis gevestigd. Door de merkwaardige structuur van de stad, die onder het bisdom Luik en het graafschap Brabant viel, is eeuwenlang alles dubbel verzameld. Behalve de boeken die op de Index stonden: die waren alleen in het seculiere deel te vinden. Na 1795 kwamen er ook in beslaggenomen kloosterbibliotheken bij. Na 1839 werden lijsten opgesteld van een deel van de collectie om te verkopen aan de KB, UB Leiden en Utrecht. Het restant ging naar Groningen.

Unieke handschriften bleven in Maastricht, oa de handschriften van Van Veldeke.

Na een kort verblijf in het Dominicanenklooster (de boekenkasten zijn nog aanwezig, maar passen niet in het CC omdat ze te hoog zijn) is de collectie naar de raadzaal van het stadhuis gegaan. Aan het eind van de eeuw in de Minderbroederkerk.

In 1977 werden de stads- en openbare bibliotheek samengevoegd.

In 1994 kwam het terrein van het Centre Céramique vrij, door de verhuizing van de fabriek naar de Sphinx-fabriek.

Er moest iets publieks op dit terrein komen. Plotseling was er geld voor een nieuw gebouw, waar het Bonnenfantemuseum, de bibliotheek en het archief bijeen gebracht werden. Het archief is na vijf jaar naar het Rijksarchief verhuisd.

Hierna volgde een korte **lezing over de drukkers Dufour en Roux**.

J.E. Dufour was een Parijse boekhandelaar, vanaf 1772 tevens drukker, die door het vrije klimaat naar Maastricht kwam. Hij drukte zowel voor het bisdom als het graafschap Brabant en kon op die manier de Index ontwijken. Omdat hij ook handelaar was, kon hij op zeer korte termijn leveren. Hij woonde aan het Vrijthof in het Spaans Gouvernement. In 1775 zocht hij vooral vanwege de financiën een compagnon. Dit werd Ph. Roux. Dufour drukte inmiddels alles wat verboden was tussen Frankrijk en Zweden.

In 1788 hadden de compagnons een enorme strop toen Zweden een rekening niet betaalde van fl 38.000. Na de dood van Ph. Roux neemt zijn broer J.P. Roux de zaak over. Of deze ook zelf drukte, of alleen de titelpagina is niet helemaal duidelijk. In 1795 verkoopt hij alles aan de grote concurrent Petronella Nijpels.

In de bibliotheek werd vervolgens een **tentoonstelling over Weyerman, Pain et Vin, Dufour en Roux** bezocht.

Onder leiding van Lou Spronck maakten de JCW-gangers een **wandeling door de stad** en bezochten het Stadhuis. Daar werden verschillende zalen, elk met een eigen thema, bekeken, vol wandschilderingen, tapijten, prachtige haarden, plafonds én bruiden.

Hierna was er tijd om op eigen gelegenheid het **museum Het Spaans Gouvernement** te bekijken, waar ook de afsluitende borrel gehouden werd. De overblijvers aten tenslotte aan het Vrijthof in **d'Oude Vogelstruys**, het oudste café van Nederland.

Maastricht zelf stond in het teken van de politiedag en opnamen van Flikken Maastricht, waardoor het nog drukker was dan normaal.

De organisatie van deze expeditievergadering was in de deskundige handen van Lou Spronck en Koen Eykhout. ☺